

om Motorkørsel. Der kan, som sagt, ogsaa være vejtekniske Hensyn at tage, f. Eks. naar der foregaar Ombygning af Veje. I saadanne Tilfælde skal Ministeren for offentlige Arbejder have samme Beføjelse som nys nævnt. Vi foreslaar endvidere at tildele de kommunale Raad en lignende Beføjelse, og det gælder baade de amtskommunale Raad — for Amtsvejenes Vedkommende — og de sognekommunale Raad — for Bivejenes Vedkommende. Disse skal i Tøbrudsperioder midlertidigt ved Opslag kunne forbyde Færdsel med Vare- og Lastmotorvogne, hvis Egenvægt overstiger 1 600 kg, og med Personmotorvogne, der er indrettede til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet. Vi kender alle sammen ude fra Landdistrikterne — maa-ske kender man det ogsaa i Købstæderne og i København —, at der efter lange Frostperioder kan opstaa saadanne Forhold paa Vejene, at det er aldeles nødvendigt for de stedlige Autoriteter at have en Beføjelse til i paakommende Tilfælde at spærre for Færdsel med særlig tunge Vogne. Det kan være nødvendigt ikke alene af Hensyn til Vejene, men ogsaa af Hensyn til de vejfarende, fordi disse tunge Biler paa særlig vandrige Steder ligefrem kan køre fast eller oven i Købet komme endnu værre af Sted. Saadanne Forbud skal imidlertid kunne indankes for Ministeren for offentlige Arbejder, det vil sige, at der skabes Garanti for, at vedkommende kommunale Raad ikke vilkaarligt paabyder Undladelse af Færdsel eller udstrækker et saadant Paabud i for lang Tid. Thi det er ganske givet, at naar den Slags Forhold indtræder, og vedkommende Kommunalraad har forbudt Færdsel, maa det hurtigst muligt gøre Forsøg paa at faa Vejen istandsat, saa at Færdselen kan fortsættes.

Ændringsforslag Nr. 23 taler for sig selv. Vi har kun villet udtrykke, at naar man kommer fra en Sidevej eller Sidegade ud paa en Hovedfærdselsaare, skal der vises særlig Forsigtighed. Det sker allerede nu, men det skader jo ikke, at Forskriften understreges. — Ændringsforslag Nr. 24 gaa ud paa en ændret Affattelse af Stykke 4 i § 29. Hvis der opfindes Apparater, der kan anbringes paa Biler, og hvorved det kan forhindres, at de i vaadt og sølet Føre tilstænker og tilsmudser forbipasserende eller Façader, skal det, for saa vidt de kan godkendes af Ministeren som praktiske, kunne bestemmes med mindst et Aars Varsel, at samtlige Motorvogne skal forsynes med saadanne

Apparater. Dersom et saadant Apparat opfindes, tror jeg, Bestemmelsen vil vække stor Tilfredshed hos samtlige andre vejfarende.

Ændringsforslag Nr. 25 er blot en Omskrivning. Under Nr. 26 har vi foreslaaet indføjet et nyt Stykke: „Føreren er pligtig i Tide at vige for bagfra kommende Køretøjer“. De Køretøjer, der har Lov til at køre 50 km, maa naturligvis kunne kræve, at de, der kun kører 15 eller 25 km, i Tide viger til Side, naar de bliver gjort opmærksomme derpaa, saa at de, der kommer bagfra, for saa vidt Forholdene da tillader det, kan fortsætte Kørselen uforstyrret.

I Ændringsforslag Nr. 27 har vi skrevet, at ikke blot skal de, der er impliceret i Uheldet eller Ulykken ved Sammenstødet, opgive deres Bopæl og Hjemsted, men ogsaa „andre af Uheldet berørte“. Det kan nemlig være nødvendigt til Støtte for Sagens videre Forfølgelse, at de, der har været i Nærheden af Ulykkesstedet og været Øjenvidner, opgiver deres Navn og Bopæl.

Ændringsforslag Nr. 38 til § 36 er væsentlig kun en Omskrivning. Der er dog lidt af en Realitet deri, idet der i Paragraffen nu staar, at Taksten skal fastsættes af Politiet efter Forhandling med de kommunale Myndigheder, medens det her er vendt om til, at Taksten skal fastsættes af de kommunale Myndigheder efter Forhandling med Politiet.

Ved Ændringsforslag Nr. 29 til § 37 bestemmes det, at Anbringelse af Tavler til Regulering af Vejfærdselen kun maa ske ved eller med Samtykke af Politiet, og at det skal ske efter eventuel Forhandling med Motororganisationerne. Tavlerne skal være af ensartet Beskaffenhed og Udseende. Stykke 2 bestemmer, at Reklame-tavler, af hvilke vi jo desværre ser mange ude i Landskabet, og som ikke alle sammen er lige kønne, kan forlanges fjernet af Politiet, for saa vidt de efter dets Skøn virker uheldigt ved deres Lighed med Tavler til Regulering af Færdselen.

Under Nr. 30 er stillet Forslag om en ændret Affattelse af Stykkerne 1—3 i § 38. Nogen Realitetsændring er der efter min Mening ikke deri, det er kun en Simplificering af de paagældende Bestemmelser, hvor der er Tale om, at ikke alene den, der har forvoldt Skaden, men ogsaa den skadelidende i visse Tilfælde kan blive ansvarlig for den indtrufne Ulykke.

Ændringsforslag Nr. 31 til § 43 gaar ud paa en Tilføjelse angaaende de Køretøjer, der kommer ind fra Udlandet. Der